

دلیل تسلط بر قلوب و تصرف و تقلیب

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

لوح رقم (142) امر و خلق - جلد 2

۱۴۲ - دلیل تسلط بر قلوب و تصرف و تقلیب

و قوله الامنع الابهی . و از جمله دلائل ظهور غلبه و قدرت و احاطه که بنفسه از آن مظهر وجود و مظهر معبود در اکثاف و اقطار عالم ظاهر شد چنانچه آنجمالی ازلی در شیراز در سنه ستین ظاهر شدند و کشف غطاً فرمودند معذک باندک زمانی آثار غلبه و سلطنت و اقتدار از آن جوهر الجواهر ز بحر البحور در جمیع بلاد ظاهر شد بقسمی که از هر بلدی آثار و اشارات و دلالات و علامات آن شمس لاهوتی هویدا گشت و چه مقدار قلوب صافیه رقیقه که از آن شمس ازلیه حکایت نمودند و چقدر رشحات علمی از آن بحر علم لدنی که احاطه نمود جمیع ممکات را با آنکه در هر بلد و مدینه جمیع علماء و اعزه بر منع و رد ایشان بر خاستند و کمر غل و حسد و ظلم بر دفعشان بستند و چه نفوس قدسیه را که جوهر عدل بودند بنسبت بظلم کشتند و چه هیاه کل روح را که صرف علم و عمل ازیشان ظاهر بود بدترین عذاب هلاک نمودند مع کذلک هر یک ازین وجودات تا دم مرگ بذکر الله مشغول بودند و در هوای تسلیم و رضاء طائر و بقسمی این وجودات را تقلیب نمودند و تصرف فرمودند که جز اراده اش مرادی نجستند و بجز امرش امری نگزیده اند رضا برضایش دادند و دل بخیاالش بستند حال قدری تفکر فرمائید آیا چنین تصرف و احاطه از احدی در امکان ظاهر شده و جمیع این قلوب منزله و نفوس مقدسه بکمال رضا در موارد قضا شتافتند و در واقع شکایت جز شکر از ایشان ظاهر نه و در مواطن بلا جز رضا ازیشان مشهود نه و این رتبه هم معلوم است که کل اهل ارض چه مقدار غل و بغض و عداوت باین اصحاب داشتند چنانچه ایذاء و اذیت آن طلعات قدس معنوی را علت فوز و رستگاری و سبب فلاح و نجاح ابدی میدانستند آیا هرگز در هیچ تاریخی از عهد آدم تا حال چنین غوغائی در بلاد واقع شد و آیا چنین ضوضائی در میان عباد ظاهر گشت و با این همه ایذاء و اذیت محل لعن جمیع ناس شدند و محل ملامت

ORIGINAL

جميع عباد و گویا صبر در عالم از اضطبارشان ظاهر شد و وفا در ارکان عالم از فعلشان موجود گشت . و از حضرت عبدالبهاء در مفاوضات است قوله العزيز در آیه ۱۳ فصل ۸ از کتاب دانیال میفرماید و مقدس متکلمی را شنیدم و هم مقدس دیگر را که از آن متکلم میپرسید که رؤیای قربانی دائمی و عصیان خراب کننده تا بکی میرسد و مقام مقدس و لشکر پایداری تسلیم کرده خواهد شد و بمن گفت که تا بدو هزار و سیصد شبانه روز آنگاه مقام مقدس مصفی خواهد گردید تا آنکه میفرماید این رؤیا نسبت بزمان آخر دارد یعنی این فلاکت و این خرابیت و این حقارت تا کی میکشد یعنی صبح ظهور کی است پس گفت تا دو هزار و سیصد شبانه روز آنگاه مقام مقدس مصفی خواهد شد خلاصه مقصد اینجاست که دو هزار و سیصد سال تعیین میکند و بنص تورا هر روزی یکسال است پس از تاریخ صدور فرمان ارتحشستا بتجدید بنای بیت المقدس تا یوم ولادت حضرت مسیح ۴۵۶ سال است و از یوم ولادت حضرت مسیح تا یوم ظهور حضرت اعلی ۱۸۴۴ سنه است و چون ۴۵۶ سال را ضم برین کنی دو هزار و سیصد سال میشود یعنی تعبیر رؤیای دانیال در سنه ۱۸۴۴ میلادی واقع شد و آن سنه ظهور حضرت اعلی بود . . . و حضرت مسیح در اصحاح ۲۴ از انجیل متی آیه ۳ تصریح میفرماید که مقصود ازین اخبار دانیال زمان ظهور است و آن آیه این است . و چون بکوه زیتون نشسته بود شاگردانش در خلوت نزد وی آمده گفتند بما بگو که این امور کی واقع میشود و نشان آمدن تو و انقضای عالم چیست " از جمله بیانات حضرت مسیح که در جواب ایشان گفت این بود " پس چون مکروه ویرانی را که بزبان دانیال گفته شده است در مقام مقدس برپا شده بینید هر که خواند دریافت کند " انتهى و جواب را حواله باصحاح ثامن از کتاب دانیال فرمود که هر کس آن اصحاح را بخواند آزمان را دریافت خواهد نمود .